

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 147/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti AB REAL, s. r. o., Košice, Garbiarska 2, Košice, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Ivana Semanová, advokátka spol. s r. o., Masarykova 21, Košice, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Ivana Semanová, vo veci namietaného porušenia jej základného práva „na súdnu ochranu podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ bližšie neidentifikovaným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti AB REAL, s. r. o., Košice, o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. marca 2018 doručené podanie označené ako sťažnosť obchodnej spoločnosti AB REAL, s. r. o., Košice, Garbiarska 2, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), doplnené písomným podaním doručeným 8. marca 2018 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) bližšie neidentifikovaným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vedeného pred krajským súdom pod sp. zn. 7 Co 393/2015, v ktorom podľa jej názoru malo dôjsť k porušeniu jej označeného práva v súvislosti s procesným nástupníctvom v konaní.

3. Sťažovateľka v závere svojej sťažnosti navrhla vydať tento nález:

„Základné právo spoločnosti AB REAL, s.r.o., Košice, so sídlom Garbiarska 2, 040 01 Košice, [REDACTED], na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozhodnutím Krajského súdu Bratislava o aplikácii nového paragrafového znenie vo výzve porušené boli.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Sťažovateľka namietala porušenie zmätočne označených práv (čl. 1 ods. 1 dohovoru totiž upravuje záväzok dodržiavať ľudské práva zmluvnými stranami dohovoru,

a nie právo na súdnu a inú právnu ochranu, pozn.) bližšie neidentifikovaným rozhodnutím krajského súdu. Krajskému súdu vyčíta, že „*bez relevantného dôvodu rozhodol o tom, že na vec sa budú, podľa jeho právneho názoru vzťahovať paragrafy, ktoré doteraz Okresný súd Bratislava I nepoužil*“. Z kusého, nesúvislého textu sťažnosti je možno usudzovať, že nesúhlasí s posúdením jej návrhu na zmenu žalobcu v konaní vedenom pred krajským súdom pod sp. zn. 7 Co 393/2015.

7. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

8. To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v posudzovanom prípade obsah sťažnosti trpí nedostatkami, ktoré majú za následok neurčitosť a neúplnosť sťažnosti ako takej.

11. Ústavný súd konštatuje, že závažným obsahovým nedostatkom sťažnosti je skutočnosť, že sťažovateľka zmätočne namieta porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 1 ods. 1 dohovoru, ďalej skutočnosť, že v petite sťažnosti

neidentifikovala rozhodnutie krajského súdu ani jej spisovou značkou, ani dátumom vydania rozhodnutia. Pokiaľ ide o odôvodnenie sťažnosti, je potrebné konštatovať, že je nekonkrétne, nedostatočné a neurčité. Navyše, k sťažnosti nebola pripojená ani kópia napadnutého rozhodnutia, ktoré zamýšľala svojou sťažnosťou napadnúť.

12. Ústavný súd v súhrne konštatuje, že sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, v predloženej podobe neobsahuje ani kvalifikovaný petit, ani kvalifikované odôvodnenie, teda nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a ani osobitnú náležitosť podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože k sťažnosti nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

14. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

15. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

16. Pretože predmetná sťažnosť v tejto časti neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec sťažnosti a vykonateľný petit, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2018